

نتایج درمان غیر جراحی شکستگی‌های کالکانثوم در بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی اهواز

دکتر سید علی مرعشی* دکتر علی اصغر حدادپور*

دکتر صدری وزیری** دکتر سعید طباطبائی**

خلاصه :

درمان شکستگی‌های کالکانثوم مورد بحث مؤلفین میباشد، گروهی درمان غیر جراحی و گروه دیگر درمان جراحی را سودمند میدانند.

مطالعه انجام شده بررسی گذشته نگر بیماران با شکستگی‌های کالکانثوم بوده که در مدت سه سال به بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی اهواز (امام و رازی) مراجعه نموده اند. این بررسی نشان داده که سن شایع بین ۴۰-۲۰ سالگی است که سن شایع کاری است. در مردان خیلی شایعتر و مکانیسم آن غالباً سقوط از بلندی بوده درمان تمام موارد شکستگی شامل بی حرکتی، بالا نگه داشتن اندام، دادن مسکن و سپس حرکت زودرس مفاصل پا و مچ پا بوده بیماران معاينه شده و پرسشنامه را پر نموده که با بررسی آنها مشخص شد ۹۷٪ نتیجه درمانی عالی و خوب حاصل شده است.

واژه‌های کلیدی: شکستگی‌های کالکانثوم، درمان غیر جراحی، بسته^۱

مقدمه :

شکستگی‌های داخل مفصل کالکانثوم حدود ۶۰٪ شکستگی استخوانهای tarsae و ۷۵٪ شکستگی‌های کالکانثوم را تشکیل میدهند.^(۴)

این نوع شکستگیها وقتی با درمان غیر جراحی تحت درمان قرار گیرند، نتیجه ۷۶٪-۷۲٪ خوب است (۴،۳،۲) و چنانچه تحت عمل جراحی قرار گیرند نتیجه، ۸۵٪-۷۵٪ خوب میدهد.^(۵)

از طرف دیگر گروهی از مؤلفین نتیجه درمان غیر جراحی را تا ۹۰٪ خوب گزارش داده اند.^(۶)

در مقاله حاضر نتیجه درمان غیر جراحی طی سه سال پیگیری عرضه میشود.

بطور کلی شکستگی‌های کالکانثوم که مفصل subtalar را گرفتار نکرده باشند بطور بسته درمان می‌شوند (۱و۲).

در این شکستگیها، وقتی که زاویه bohler از ۱۰ درجه کمتر باشد با گذاشتن pin در کالکانثوم و کشش جا اندازی صورت گرفته و پس از اصلاح زاویه گچ گرفته میشود.^(۳)

از نظر پیش آگهی فقط مختصری خشکی مفصل و در دایجاد می‌شود که عوارض فوق الذکر پس از ۱۲ تا ۱۸ ماه بعد از شکستگی کمتر می‌شوند.

* دانشیار و مدیر گروه ارتوبیدی دانشگاه علوم پزشکی اهواز

** استادیار گروه ارتوبیدی دانشگاه علوم پزشکی اهواز

شکستگی نوع الف:

در این گروه ۱۲ بیمار بوده که شامل دو زن (۱۷٪) و ۱۰ مرد (۸۳٪)، سن بیماران حداقل ۱۸ سال و حداً کثر ۳۶ سال بوده است.

mekanism شکستگی: در ۹ مورد سقوط از بلندی، ۲ مورد پیچش پا و یک مورد تصادف موتورسیکلت بوده. یک مورد شکستگی کندگی تبریزیته کالکانثوم با جایگانی مختصر و ۱۱ مورد دیگر شکستگی پروسس خلفی بوده.

درمان: شامل آتل گچی + بالا نگه داشتن پا + تجویز مسکن تارفع درد و سپس انجام حرکات فعال مفاصل مج و پا بوده است.

تمام موارد توانسته اند بطور متوسط پس از ۱۰ هفته بکار قبلى خود بازگردند.

شکستگی نوع ب:

تعداد کل بیماران در این گروه ۳۶ نفر بوده که شامل یک زن و ۳۵ مرد بوده‌اند.

سن بیماران حداقل ۷ و حداً کثر ۵۷ سال بوده. اکثر بیماران (۸۰٪) بیش از ۲۰ سال سن داشته‌اند که نشان دهنده شیوع عارضه در سن کاری می‌باشد.

Mekanism شکستگی: در ۱۰۰٪ موارد سقوط از بلندی بوده است.

شکستگی در ۳۲ مورد یک طرفه و ۲ مورد دو طرفه بوده است.

تمام این شکستگیها به منفصل subtalar منتشر شده ولی depression یا جایگانی زیادی نداشته‌اند.

درمان این گروه، بطريق غیر جراحی که شامل آتل + استراحت و بالا نگه داشتن عضو+کیسه یخ جهت جلوگیری از تورم و دادن مسکن (در ۴ مورد بعلت احتمال سندروم کمپارتمنت بمدت ۴۸ ساعت در بیمارستان بستری شده‌اند).

طول مدت پی گیری حداقل ۸ ماه و حداً کثر ۳۴ ماه بوده است.

مواد و روش:

در این مطالعه ۷۰ شکستگی در ۶۶ بیمار با شکستگیهای مختلف کالکانثوم در یک دوره ۳۶ ماهه در بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی اهواز درمان شده اند و مدت پیگیری از ۸ ماه تا ۳۶ ماه بوده است.

هدف از این بررسی تأثیر درمان غیر جراحی در این شکستگیها می‌باشد. کلیه بیماران بجز شکستگی کالکانثوم صدمات دیگری در پا نداشته و بیمارانی که با صدمات دیگریا و مچ پا همراه بوده اند از بررسی خارج شده‌اند.

برای سهولت مطالعه، انواع شکستگی کالکانثوم به سه دسته تقسیم می‌شوند (تقسیم بندی watson-jones).

نوع الف: شکستگیهای کالکانثوم، بدون گرفتاری منفصل subtalar که بنام شکستگیهای خارجی منفصلی خوانده می‌شود و شامل بر جستگی کالکانثوم پروسس قدامی، پروسس خلفی، ساستاتکولوم تالی^۱، کندگی^۲ کالکانثوم می‌باشد.

نوع ب: شکستگیهای تنه کالکانثوم با گرفتاری جزئی منفصل تالوکالکانثال^۳ (کمتر از ۲ میلیمتر جایگانی).

نوع ج: شکستگیهای خرد شده تنه کالکانثوم با جایگانی بیشتر از ۲ میلیمتر همراه با گرفتاری منفصل central subtalar که این شکستگیها شامل depression, tongue depression، شکستگی با قطعات متعدد، می‌باشند.

جدول (۱): توزیع شکستگیهای کالکانثوم

نوع شکستگی	تعداد(نفر)	مورد شکستگی	درصد
الف	۱۲	۱۲	۱۷
ب	۳۶	۳۶	۵۱
ج	۲۰	۲۲	۳۲

- 1- Sustentaculumtalaе
- 2- Avulsion
- 3 - Talocaleneal
- 4- Comminuted

تغییر چندانی در کارآئی بیمار نداشته است. از نظر شغلی کلیه بیماران حداکثر تا ۱۴ هفته بعد از شکستگی به کار قبلی خود بازگشته اند (حتی در شغلهای سنگین کارگری).

نتیجه درمان گروه ج :

نتیجه درمان در کلیه بیماران که پرسشنامه پر کرده اند در حد قابل قبول و رضایت بخش بوده است، فقط در دو نفر رضایت بخش نبوده که یک مورد ضعیف و یک مورد بد بوده است.

مورد اول یک بیمار اسکیزوفرن بوده که از طبقه دوم سقوط کرد و چهار شکستگی با قطعات متعدد هر دو کالکانثوم شده که همراه با شکستگی مهره L2 بوده در رادیوگرافی، خردشگی شدید هر دو کالکانثوم و از هم گسیختگی مفصل subtalar دیده شده، زاویه bohler پای چپ ۲۹ درجه و پای راست ۳۳ درجه بوده است.

درمان غیر جراحی انجام شد و توسط اطرافیان جهت معابنه بطور مرتب به درمانگاه مراجعه می کرد. در ویزیت آخر مشاهده شد که راه میرفته ولی همراه با درد جزئی بوده و لنگش مختصراً را اطرافیان ملاحظه می کردند ولی خود بیمار شکایتی نداشته در معابنه پاشنه پهن^۱ و قوس طولی پا کاهش پیدا کرده، تغییر شکل و الگوس بخصوص در پای چپ داشته ولی تورم در مفصل وجود نداشته نامبرده شغلی نداشته و کاری انجام نمی داد.

مورد دوم، بیمار کارگر ساختمان، ۳۲ ساله که از ارتفاع ۶ متری در روی سطح سیمانی سقوط کرده و چهار شکستگی دو طرفه با قطعات متعدد همراه با compression شد. پس از ۳۲ ماه پیگیری از درد هنگام ایستادن و بخصوص راه رفتن روی سطح ناصاف

شکستگی نوع ج :

در این گروه، شکستگی با قطعات متعدد و یا له شدگی استخوان و یا توهمندی استخوان کالکانثوم depression بوده که مفصل subtalar را نیز گرفتار کرده است.

تعداد کل بیماران ۲۰ نفر با ۲۲ شکستگی بوده، ۲ نفر زن، ۱۸ نفر مرد بوده اند که از این تعداد، ۶ نفر کارگر، ۳ نفر کشاورز، ۲ نفر راننده تاکسی، ۲ نفر مغازه دار و ۲ نفرخانه دار بوده اند.

۱۸ مورد یک طرفه و ۲ مورد دو طرفه بوده اند. سن بیماران حداقل ۲۴ و حداکثر ۵۲ سال بوده است. شکستگی همراه در ۲ نفووجود داشت که در هردو مورد کمپرسن مهره ۱۲ بوده است.

مکانیسم شکستگی: در تمام موارد سقوط از بلندی بوده است.

درمان: شامل آتل گچی + بالانگه داشتن عضو، کیسه یخ جهت جلوگیری از تورم و آتل به مدت ۳-۶ هفته بر حسب شدت شکستگی ادامه داشته و پس از آن تحمل وزن بصورت toe touch بوده، در مورد شکستگی دو طرفه مدت بی حرکتی و عدم تحمل وزن طولانی تر بوده است.

طول مدت پی گیری: حداقل ۸ ماه و حداکثر ۳۶ ماه بوده است.

نتیجه درمانی نوع الف :

بیماران در این گروه بدون درد بوده، می توانسته اند روى پنجه و پاشنه راه بروند و بر احتیتی چمباته بنشینند.

نتیجه درمانی نوع ب :

یک بیمار درد جزئی در موقع راه رفتن روی سطح ناهموار یا راه رفتن طولانی را ذکر می کند. در معابنه بالینی، کالکانثوم حساس نبود ولی مفصل subtalar نسبت به سمت مقابل کاهش حرکتی واضحی داشته که

درمان را با پای طرف مقابل بتواند مقایسه نماید) و نتایج بدست آمده را خیلی خوب توصیف کرده اند ۷۸۱ به شغل قبلی خود بازگشت نموده اند، ۲ نفر از بیماران یکی در سن بازنیستگی بوده که بلا فاصله بازنیسته شده و دیگری اصلاً کار نمی کرده است، که اگر این دو نفر حذف شوند نتیجه برگشت بکار ۹۰٪ میشود که با آمار این مقاله مشابه است (۲ مورد بد که مشخصاً نمیتوانسته اند کار سنگین انجام بدهند) بررسی دیگری توسط bridgman و همکاران صورت گرفته که ۱۳۴ بیمار را بطور تصادفی در دو گروه درمانی قرار داده اند. برای یک گروه جا اندازی باز و فیکساسیون^۱ صورت گرفته و گروه دیگر درمان غیر جراحی شامل آتل + حرکات زودرس مچ و پا انجام شده است، این مطالعه تا سال ۱۹۹۹ ادامه داشته است و پس از جمع بندی نتایج مشاهده کرده اند که هیچ فرق معنی داری بین دو گروه از نظر درد و محدودیت حرکتی وجود نداشته است، فقط مشاهده شد از بیماران عمل شده تعداد بیشتری توانسته اند بکار سابق برگردند و کفش سابق را بپوشند.

حرکات زودرس مفاصل مچ پا و انگشتان یکی از نکات مهم درمان کنسرواتیو است که باعث بهبود نسخ نرم و شکل پذیری نسبی در استخوانهای خرد شده میشود. (۵).

نتایج خوب در این روش درمانی برخلاف نظریه بعضی از مؤلفین است که فیوزن^۲ اولیه مفصل سوب تالار را توصیه می کنند، (۷) چه دیده شده که با گذشت زمان بهبودی پیشرفت می کند (حتی تا ۳۶ ماه پیشرفت بهبودی در این افراد مشاهده شده است) (۷،۸). در بررسی حاضر نیز اگر چه مدت زمان پیگیری کوتاه بوده ولی پیشرفت بهبودی را در این بیماران بوضوح مشاهده کردیم.

1- Fixation
2 - Fusion

شکایت داشته است . زاویه bohler پای راست صفر درجه و در پای چپ ۱۹ درجه بوده است.

درد و ناراحتی بخصوص در پای چپ که شکستگی با قطعات متعدد بیشتری داشته شدیدتر بوده در معاينه، تورم مچ پا، تغییر شکل و الگوس پاشنه، کاهش قوس طولی پا در طرف داخل ملاحظه گردید و نامبرده توسيط دو عصا راه می رفت و بعلت اين مشكل تقاضاي از کار افتادگي کرده است.

جمع بندی نتایج :

با بررسی پرسشنامه و معاينه بیماران نتایج زیر حاصل شد:
۱- از ۷۰ شکستگی که در گروههای سه گانه وجود داشته نتیجه در گروه «الف» عالی در گروه «ب» خیلی خوب و در گروه «ج» خوب و یک مورد ضعیف و یک مورد بد بوده است.

۲- نتیجه در مورد شکستگیهای یک طرفه بهتر بوده است.

۳- همه بیماران در ابتدای راه رفتن دچار درد و خشکی مفصل بوده اند که بتدريج با ادامه راه رفتن درد کمتر می شده.

۴- شکایت دیگر لنگش مختصر بوده، اکثر بیماران لنگش را احساس نکرده بلکه اطرافيان متوجه لنگش جزئی آنها شده اند.

۵- در لمس کالکانیوم باستثناء یک بیمار، حساسیت استخوان وجود نداشته است.

۶- هیچکدام از بیماران باستثناء یک نفر از وسائل کمکی استفاده نموده اند.

بحث :

بررسی متعددی در مورد نتایج درمان غیر جراحی شکستگی کالکانیوم صورت گرفته است.

ترتیب آفای pozو و همکاران ۲۱ مورد شکستگی خرد شده کالکانیوم نوع «ج» و فقط انواع یک طرفه را مورد مطالعه قرار داده اند(یک طرفه از این جهت که نتیجه

References:

- 1- Bridgman SA, Dunn KM, mcbride DJ, richards Pj.
Interventions for treating calcaneal fractures.
the cochrane library: 1,2001 oxford update
software.
- 2- Cave,EF: Fracture of the os calcis-the problem in general.Clin. Orthop,1963, 30:64-66
- 3- Essex-lopresti P. The mechanism, eduction technique, and results in fractures of the os calcis. br j surg 1952; 39:395-419.
- 4- Hanson S.T, JR; Biomechanical consideration of the hind foot.in Tscherneb,H. and Schatzker, J.(eds.): Major fracture of the pilon, the talus and calcaneus, 1993, pp 145- 151 NewYork springer verlag.
- 5- Jarvholm U, Korner L , Thoren O, and Wiklund LM. Fracture of calcaneus, a comparison studay of open and closed treatment. Acta Orthop. Scand. ; 55:652 1984
- 6- Pozo JL, Kirwan EO, Jackson A.M. The long-term results of conservative management of severely displaced fractures of the calcaneus J.B.J.S. 1984. vol 66-b 386-390
- 7- Stephen K. Bencrschke. Fracture of os clasis medscap. general medicine.1999 december 21/
- 8- Wilson JN, ed. Watson-J. Fractures and joint injuries. 5th ed. Edinburgh, London and NewYork: Churchill livingstone, 1976;2:1157-75